

ZERO GEOGRAPHIC

SEPTEMBER 2014

ISSUE 17

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ZERO ARTISTIC MOVEMENT

Εκδότης
Z.A.M

Συντακτική Ομάδα
Έκτορας
Λυκάνθρωπος
ΠΞ
A3roflot

Επιμέλεια Ύλης

Λυκάνθρωπος
ΠΞ
Τάου

Creative Art Director

A3roflot

Επιμέλεια Εξώφυλλου

A3roflot

Blog

http://zerogeographic.wordpress.com

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Zero Artistic Movement (Z. A. M.), είναι ένα αυτόνομο καλλιτεχνικό (και όχι μόνο) κίνημα. ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΤΟΥ Z.A.M. ΕΙΝΑΙ ΤΟ **ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΝΤΑΝΤΑΪΣΤΩΝ, ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟΙ, Ο ΡΕΤΡΟΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟΣ, Ο ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟΣ, ΤΟ D.I.Y., Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ TOY-ART.** Το Z.A.M . είναι ένας ζωντανός οργανισμός ο οποίος συνεχώς εξελίσσεται. Είναι μια αντικαπιταλιστική/ αντικρατική/ διεθνιστική κίνηση με σκοπό τη συνεισφορά στην ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος.

Το ZERO GEOGRAPHIC είναι ένα περιοδικό γεωγραφίας που ακολουθεί την παράδοση της επαναστατικής γεωγραφίας: **υπάρχει μια γραμμή που συνδέει το έργο των αναρχικών γεωγράφων Κροπότκιν και Ρεκλύ με τη ψυχογεωγραφία των Καταστασιακών, τις θεωρίες εξάρτησης, την κριτική γεωπολική, τον Harvey και τέλος με τη σημερινή μηδενιστική γεωγραφία της εποχής του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.**

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ ΓΙΑ ΝΑ ΒΟΓΚΗΞΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΔΥΝΑΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΣΕ ΜΑΓΝΗΤΙΣΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΕΛΕΓΧΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΟΥ ΝΑ ΟΡΙΣΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙΠΟΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΠΡΟΘΕΣΗ ΜΟΝΑΧΟΣ ΜΟΥ ΝΑ ΖΗΣΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΒΟΗΘΕΙΑ ΝΑ ΖΗΤΗΣΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ ΝΑ ΚΛΕΙΣΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΑΣΗ ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΩ

ΔΕΝΕΧΩ ΠΕΛΜΑΤΑ ΤΟ ΕΓΩ ΜΟΥ ΝΑ ΠΑΤΗΣΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΓΟΝΑΤΑ ΝΑ ΕΡΘΩ ΝΑ ΜΠΟΥΣΟΥΛΗΣΩ

ΔΕΝ ΕΧΩ ΣΑΛΙΟ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΝΑ ΣΑΣ ΦΤΥΣΩ

ΜΑ ΕΧΩ ΑΚΟΜΑ ΔΟΝΤΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΞΕΣΚΙΣΩ

από τον δίσκο Εν Πλω (1988)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ZERO GEOGRAPHIC -Z.A.M.

http://zerogeographic.wordpress.com

Μέρος Πρώτο

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (Η' ΟΠΩΣ ΑΛΛΙΩΣ ΟΝΟΜΑΣΤΕΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ) ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΕΔΩ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Πρώτα απ' όλα πρέπει να ξεκαθαρίσω κάτι για τον τίτλο που ίσως φαίνεται λίγο πομπώδης. Αλήθεια τι είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος? Σύμφωνα με την επικρατούσα άποψη, είναι μία σύγκρουση που εξαπλώνεται σε όλη την υφήλιο και στην οποία παίρνουν μέρος τα περισσότερα κράτη. Οι δύο πόλεμοι που έχουν ονομαστεί παγκόσμιοι είχαν θεωρητικά αυτά τα χαρακτηριστικά. Και όμως τόσο ο πρώτος όσο και ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος δεν επεκτάθηκαν σε όλη την υφήλιο. Ούτε βέβαια πολέμησαν όλα τα κράτη σε αυτούς. Υπήρξαν επίσης και άλλες συγκρούσεις με χαρακτηριστικά παρόμοια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου που δεν ονομάστηκαν όμως παγκόσμιοι πόλεμοι. Ένα παράδειγμα είναι ο επταετής πόλεμος, οι ναπολεόντειοι πόλεμοι κλπ. Στη διάρκεια αυτών των πολέμων, συγκρούσεις έγιναν σε παραπάνω από δύο ηπείρους, χύθηκε άπειρο αίμα κλπ. Τότε γιατί δεν ονομάστηκαν έτσι?

Το όνομα που δίνεις σε κάτι, έχει πολιτική σημασία και αποσκοπεί σε πολιτικά οφέλη. Άποψη του γράφοντος είναι ότι ο μεγάλος πόλεμος του 1914-1918 (ναι έτσι είχε αρχικά ονομαστεί ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος) επικράτησε να λέγεται αλλιώς για να εξυπηρετηθούν οι πολιτικές και στρατιωτικές αξιώσεις των εμπολέμων ηγετών και να πειστεί η κοινή γνώμη να θυσιαστούν οι νέοι για τις ανάγκες ενός παγκόσμιου και ολοκληρωτικού πολέμου. Το 1914 όλοι οι εμπόλεμοι ηγέτες πίστευαν πράγματι ότι οι συγκρούσεις θα κρατούσαν λίγο. Όταν οι πολιτικοί εξουσιαστές και οι στρατηγοί είδαν τελικά ότι ο πόλεμος θα κρατούσε πολύ, άλλαξαν το ρεπερτόριο τους και υποστήριξαν ότι η ανθρωπότητα ζει μία παγκόσμια σύγκρουση. Το ίδιο έγινε περίπου και στο 2ο παγκ. πόλεμο**. Έπρεπε να πειστούν οι λαοί για την αναγκαιότητα και το μεγαλείο της σύγκρουσης.** Και για το μακελειό.

Θα αναφέρω εδώ μία σημαντική χρονική περίοδο και την αντιμετώπιση της από την ιστορία, ώστε να γίνει κατανοητό ότι τα συμβάντα από μόνα τους δεν έχουν αξία. **Την αξία τη δίνουν οι άνθρωποι και τα πολιτικά οφέλη που αποκομίζονται από αυτά τα συμβάντα .** Τα χρόνια που ακολούθησαν το τέλος του 1ου παγκ. πολέμου (1918-1923) δεν έχουν τύχει της κατάλληλης ιστορικής αναγνώρισης. Και όμως τότε πέθαναν ίσως και περισσότεροι άνθρωπο σε πολεμικές συγκρούσεις από ότι τις χρονιές 1914-1918 (περίπου 7 εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν στη διάρκεια του 1ου παγκ. πολέμου). Έτσι σε πολέμους που προκλήθηκαν σαν συνέπεια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου (Ρώσικη επανάσταση και εμφύλιος , ρωσοπολωνέζικος πόλεμος, ελληνοτουρκικός πόλεμος κλπ) χάθηκαν εκατομμύρια άνθρωποι. Επίσης έγιναν επαναστάσεις σε πολλές χώρες (πχ Γερμανική επανάσταση), ενώ από τη ισπανική γρίπη (που ξέσπασε με το τέλος του 1ο παγκ πολέμου και το ξέσπασμα της πιθανών έχει σχέση με τη μείωση της ποιότητας ζωής που αυτός προκάλεσε) εξόντωσε παραπάνω ανθρώπους από όσους πέθαναν στα χαρακώματα το 1914-1918. Με σιγουριά τα χρόνια που ακολούθησαν το 1918 ήταν χειρότερα για την Ευρώπη. Ήταν όμως σχετικά καλύτερα για τους αγγλοσάξωνες, τους Αμερικάνους και τους Γερμανούς. Και εδώ φτάνουμε στο μυστικό. Η ιστορία είναι δυτικοκεντρική και αποσκοπεί στο να προασπίζεται τα συμφέροντα της δύσης. Όταν το Βερολίνο, το

Λονδίνο και η Νέα Υόρκη, δεν κινδυνεύουν να καούν τότε αυτό σημαίνει ότι δε ζούμε σε μία παγκόσμια και ολοκληρωτική σύγκρουση. Και ας καίγεται όλη η υπόλοιπη υφήλιος…

Πολύ κόσμος θεωρεί ότι ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος αν ποτέ γίνει, θα χαρακτηριστεί από τη χρήση πυρηνικών. Κάτι τέτοιο δεν είναι απαραίτητα αλήθεια. Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο οι άνθρωποι φανταζόταν το 2ο παγκ. πόλεμο να σημαδεύεται από τη χρήση χημικών αερίων και μάχες χαρακωμάτων. Κάτι τέτοιο δεν έγινε. Ο κάθε πόλεμος διαφέρει από τον προηγούμενο. Το τι φανταζόταν ο κόσμος για τον 3ο παγκ. πόλεμο δε θα έχει στην πραγματικότητα πολύ σχέση με τον ίδιο.

3ος ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η **οικονομική κρίση του 2007 -2008** είχε τεράστιες συνέπειες για την ανθρωπότητα. Με αφορμή λοιπόν την οικονομική κρίση οι **νεοφιλελεύθεροι ολοκληρωτιστές** κατάφεραν να επιβάλουν την ατζέντα τους σε διεθνές επίπεδο και προκάλεσαν την οικονομική καταστροφή στις χώρες της νότιας Ευρώπης αφήνοντας πίσω χιλιάδες νεκρούς (η Ελλάδα ειδικά μετατράπηκε στην Ταϋλάνδη της Ευρώπης. Σήμερα η Ελλάδα είναι μία χώρα όπου ανθούν η πορνεία,ο τουρισμός, η μαφία, η ανεργία και οι αυτοκτονίες). Η κρίση χτύπησε σε οικονομικό επίπεδο και τις φτωχές χώρες (πχ ανατολική Ευρώπη) όπως και τις πλούσιες αλλά σε μικρότερο βαθμό απ' ότι τις χώρες της Νότιας Ευρώπης. Το χειρότερο είναι ότι όπως η κρίση του 1929 προκάλεσε εν μέρει τον 2ο παγκ. πόλεμο, η παγκόσμια οικονομική κρίση του σήμερα δημιούργησε μια ραγδαία άνοδο στις συγκρούσεις και συρράξεις σε διεθνές επίπεδο. Όπως έδειξε μελέτη γερμανικού πανεπιστημίου οι πολεμικές συγκρούσεις του 2013 έφτασαν το επίπεδο του 1945! Και αυτό συμβαίνει πρώτη φορά από τότε.

Η φτώχεια (που αυξήθηκε και εν μέρει από την κρίση) και η δίψα για δημοκρατία οδήγησαν στην έκρηξη της αραβικής άνοιξης που τελικά μετατράπηκε σε αραβικό χειμώνα καθώς και οι ισλαμιστές βγήκαν δυναμωμένοι παραγκωνίζοντας τους αρχικούς εξεγερμένους δημοκράτες, ενώ και οι δυτικές δυνάμεις βρήκαν την ευκαιρία να παρεισφρήσουν και να μετατρέψουν τις λαϊκές εξεγέρσεις σε μηδενιστικούς εμφύλιους (βλέπε Συρία, Λιβύη, Αίγυπτος κλπ).

Ταυτόχρονα οι Αμερικάνοι συνεχίζουν να αιματοκυλούν Αφγανιστάν, Πακιστάν και Ιράκ και οι σύμμαχοι τους Ισραηλινοί την Παλαιστίνη. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους σε συγκρούσεις στη Μέση ανατολή και τη Βόρεια Αφρική μετά την αραβική άνοιξη, ενώ είναι πάνω από εκατομμύριο οι νεκροί στην περιοχή αυτή αν ξεκινήσουμε την καταμέτρηση από το 2001 (τη χρονιά εισβολής των Αμερικάνων στο Αφγανιστάν και την έναρξη του «Πολέμου ενάντια στην τρομοκρατία». Ακολούθησε το 2003 το Ιράκ). Οι Αμερικάνοι προφανώς χρησιμοποιούν την παγκόσμια οικονομική κρίση και τις συνέπειες της αραβικής άνοιξης για να ολοκληρώσουν τον έλεγχο τους σε αυτές τις περιοχές (που είναι τόσο απαραίτητες λόγο των πετρελαίων). Για να δώσω ένα ιστορικό παράλληλο ο σινοκινέζικος πόλεμος που ξεκίνησε το 1933 και ήταν αρχικά άσχετος με τα γεγονότα της Ευρώπης στη συνέχεια εντάχθηκε σαν πολεμικό γεγονός στο 2ο παγκόσμιο πόλεμο (όταν η Κίνα συμμάχησε με τους Συμμάχους). Το ίδιο μπορούμε να πούμε για τον Ιρακινό πόλεμο και την επέμβαση στο Αφγανιστάν που ενώ ξεκίνησαν σαν επεμβάσεις ενταγμένες

στον **πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία** (η ονομασία των δυτικών δυνάμεων βέβαια για αυτόν τον πόλεμο) αναθερμάνθηκαν σαν συγκρούσεις λόγω των συνεπειών της **αραβικής άνοιξης-αραβικού χειμώνα** και παίρνουν πλέον ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Εδώ δε πρέπει να ξεχνάμε τους δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες που πνίγηκαν στη μεσόγειο τα τελευταία χρόνια και βέβαια και αυτοί είναι απώλειες πολέμου που κάποιους συμφέρει να μη λέγονται έτσι αλλά «πνιγμένοι λαθρομετανάστες»... Αν πχ στους νεκρούς από πολεμικές συγκρούσεις στη Λιβύη προσθέσεις και τους πνιγμένους πρόσφυγες, οι νεκροί από τον πόλεμο ανεβαίνουν ραγδαία αλλά έτσι χαλάει η σούπα της αναίμακτης επέμβασης του Σαρκοζί στη Λιβύη το 2011. Και σημασία έχει τι πιστεύει η κοινή γνώμη στη Γαλλία.

Στην Ουκρανία έχουμε ραγδαία γεγονότα που πυροδοτήθηκαν από διαδηλώσεις που αρχικά έμοιαζαν να εντάσσονται στο διεθνές κίνημα των πλατειών για να εξελιχθούν σε μία σημαντικότατη γεωπολιτική σύγκρουση. Όλα ξεκίνησαν εξαιτίας της φτώχειας και της διαφθοράς, για να παρεισφρήσουν στην εξέγερση στη συνέχεια ξεκάθαρα οι Αμερικάνοι. Ακολούθησε και αντιεξέγερση στην Κριμαία και στην ανατολική Ουκρανία. Και τελικά πόλεμος και αιματοκύλισμα. Και άνοδος των νεοναζί. Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο και τον Ρωσοαμερικάνικο ανταγωνισμό. Και οι νεκροί είναι ήδη χιλιάδες.

Πόλεμοι έχουν ξεσπάσει και στην Αφρική, ενώ και στην Ασία, η Ιαπωνία με την Κίνα φαίνονται να μπαίνουν σε νέα τροχιά γεωπολιτικών συγκρούσεων. Ίσως λοιπόν αυτό που ζούμε να είναι ένας παγκόσμιος πόλεμος. Κανείς στη Δύση όμως δεν τον λέει έτσι. Δεν είναι τυχαίο όμως ότι (προς το παρών) οι απώλειες Αμερικανών, Βρετανών και πολιτών της Ευρωπαϊκής ένωσης είναι περιορισμένες. Αυτή η συμπεριφορά των ΜΜΕ όμως έχει την εξήγηση του πέρα από τη δυτικοκεντρική άποψη για την ιστορία (το αίμα των αράβων δεν έχει την ίδια αξία με το αίμα των ευρωπαίων) και σε πολιτικές σκοπιμότητες. Πράγματι υπάρχει λογική στο ότι τα ΜΜΕ παρουσιάζουν τα γεγονότα τα σχετικά με αυτόν τον πόλεμο σαν αποκομμένα, αποσπασματικά και άσχετα μεταξύ τους. Έτσι οι πνιγμένοι πρόσφυγες παρουσιάζονται αποκομμένοι από τις αμερικανοευρωπαικές επεμβάσεις, η αραβική άνοιξη είναι άσχετη με τη φτώχεια, η άνοδος του ισλαμισμού άσχετος με το ρόλο των ΗΠΑ κλπ.

Αυτή η πολιτική συμφέρει βέβαια την εξουσία. **Είναι βολικό για την πλουτοκρατία να παρουσιάζονται αποκομμένα τα γεγονότα από τη γενεσιουργό αιτία που είναι η επέλαση της παγκοσμιοποίησης και του νεοφιλελεύθερου ολοκληρωτισμού**. Και είναι βολικό γιατί έτσι αποπροσανατολίζονται οι πολίτες (ως ένα βαθμό βέβαια γιατί δεν είναι όλοι αποχαυνωμένοι) και απομακρύνεται το ενδεχόμενο του να επαναστατήσουν ενάντια στην τυραννία του χρήματος.

Κατά πόσο θα συνεχιστεί αυτή η προπαγάνδα είναι άγνωστο. Αν όμως το παιχνίδι χοντρύνει, θα αλλάξουν πολλά. Ίσως τότε τα ΜΜΕ να μιλήσουν για έναν παγκόσμιο πόλεμο (ή του δώσουν κάποια άλλη πομπώδες ονομασία ανάλογα με τις ανάγκες της προπαγάνδας) που θα ζητήσει θυσία και πιο εύπορων πολιτών (ευρωπαίων και αμερικάνων) σε σχέση μα αυτούς που κυρίως πεθαίνουν τώρα (άραβες, ανατολικοευρωπαίους και αφρικανούς). Έτσι η ΗΠΑ θα αναγκαστεί να ξεφύγει από τη φάση του στρατιωτικού δόγματος της **μεταηρωικής εποχής** (που στρατηγικά αποσκοπεί στους ελάχιστους νεκρούς αμερικανούς και στη χρήση της υψηλής τεχνολογίας που όμως όπως αποδεικνύεται επί του παρόντος δεν έχει τα καλύτερα

στρατιωτικά αποτελέσματα) και να πολεμήσει πραγματικά. Μόνο που τότε, όπως και στους προηγούμενους παγκόσμιους πολέμους θα χρειαστεί ένας απόλυτα κακός. Τώρα που θα βρεθεί? Οι τζιχαντιστές της Συρίας δεν ήταν οι σύμμαχοι του χθές? Πως θα πειστεί η αμερικάνικη κοινή γνώμη μετά από τόσες ανακολουθίες και ψέματα?

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ

Και εδώ εισερχόμαστε σε ένα πολύ σημαντικό στοιχείο. **Αυτό που ζούμε είναι ίσως μία από τις πρώτες μεγάλες συγκρούσεις που ο ρόλος του κεφαλαίου δεν μπορεί να κρυφτεί.** Μεγάλο ρόλο παίζει και το ιντερνέτ που δεν μπορεί να ελεγχθεί πλήρως από τους εξουσιαστές (πληροφοριακός πόλεμος). Έτσι δεν είναι εύκολο να πλασαριστεί το παραμύθι του απόλυτα κακού (πχ ισλαμιστές ή ρώσοι ιμπεριαλιστές) στους πολίτες ώστε να συσπειρωθούν απέναντι του οι δυνάμεις του «καλού» και να επιτευχθεί η μέγιστη συναίνεση που οι παγκόσμιες συγκρούσεις επιζητούν. Γιατί παρά την αποχαύνωση που τα ΜΜΕ προκαλούν, πολλοί άνθρωποι σε όλο τον κόσμο κατανοούν ότι τα πάντα γίνονται για το χρήμα.

Άσχετα με το αν η σύγκρουση που ζούμε σκληρύνει μελλοντικά, αυτό που ζούμε σε παγκόσμιο επίπεδο (είτε στο οικονομικό είτε στο στρατιωτικό του σκέλος) έχει ήδη φρικτές συνέπειες στο παρόν μας. Οι εύποροι πολίτες έχουν κάθε δικαίωμα, αφού μπορούν ακόμα να κάνουν διακοπές, να πιστεύουν ότι όλα πάνε καλά. Και έχουν κάθε συμφέρον να προπαγανδίζουν ότι όλα θα φτιάξουν και για τους υπόλοιπους, ότι την εικόνα τη χαλάνε οι κακοί ισλαμιστές, οι τεμπέληδες νοτιοευρωπαίοι, οι λαθρομετανάστες κλπ. Όπως είπα έχουν κάθε συμφέρον (προς το παρόν βέβαια, γιατί αν χρειαστεί και άλλο αίμα, όπως είπαμε ήδη, θα αλλάξουν πάλι την προπαγάνδα τους). Όπως και να έχει, όλοι οι υπόλοιποι όμως δεν έχουν κανένα συμφέρον από αυτήν την προπαγάνδα. Το αντίθετο. **Πρέπει να γίνει συνείδηση του υπόλοιπου κόσμου ότι βάλλεται και καταστρέφεται στα πλαίσια ενός γενικευμένου παγκόσμιου οικονομικοστρατιωτικού πολέμου.**

Η μάχη ενάντια στον ολοκληρωτισμό της οικονομίας δίνει τη δυνατότητα στους λαούς να αντισταθούν ενάντια στα συμφέροντα των στρατηγών και των πολιτικών που αιματοκυλούν τον κόσμο ξανά. Η λαϊκή δημοκρατία του Ντονέσκ (αν είναι αλήθεια οι πληροφορίες για τη μάχιμη δράση κομουνιστών), η αυτόνομη περιφέρεια των Κούρδων της Rojava (που δρουν επηρεασμένοι από τον Μπούκτσιν και την άμεση δημοκρατία), οι Ζαπατίστας και οι παλαιστίνιοι δείχνουν το δρόμο . Οι κοινωνικοί αγωνιστές στη Βραζιλία, την Αργεντινή ,στην Ελλάδα, την Τουρκία αλλά και στο Φέργκιουσον πολεμάνε στην ουσία τη δικτατορία της αγοράς και τη βάρβαρη αστυνομοκρατία που την προστατεύει. Αν αυτός ο πόλεμος που ζούμε (άσχετα με το αν τελικά ονομαστεί 3ος παγκ.) εξελιχθεί σε αιματοκύλισμα τύπου 2ου παγκ. πολέμου ή σε ταξικό πόλεμο αυτό ίσως είναι το μεγάλο ζητούμενο της εποχής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ

Μέρος Δεύτερο

ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ! ΠΡΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΝΙΤΣΕ

Ο μηδενισμός συνίσταται στην απώλεια της μνήμης

Φρίντριχ Νίτσε

Το τελευταίο χρονικό διάστημα διάφορα εγχώρια (και όχι μόνο) αναρχοκομουνιστικά έντυπα επιτίθενται στο Νίτσε και τη φιλοσοφία του. Κάποιοι μάλιστα τον αποκαλούν εχθρό του αναρχισμού, ενώ άλλα αγωνιζόμενοι να αποκαθάρουν την αναρχία από την βλαβερή επιρροή του Νίτσε, θεωρούν ότι οι ιδέες του δε θα έπρεπε να έχουν επηρεάσει καθόλου τους αναρχικούς καθώς ο Νίτσε υπήρξε πρωτοφασίστας, ρατσιστής κλπ. Με άλλα λόγια και σύμφωνα με αυτή την πολιτική ενάντια στο Νίτσε, οι αναρχικοί που επηρεάστηκαν από το Νίτσε ή είναι βλάκες ή κρυφοφασίστες ή παραπλανημένοι!

Δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς ότι πίσω απ' αυτήν την επίθεση βρίσκεται μία επίθεση στο σύγχρονο αναρχοατομικιστικό ρέμα των οποίων οι δύο κυρίαρχες επιρροές υπήρξαν ο Στίρνερ και ο πνευματικός του μαθητής Νίτσε. Ας ξεκαθαρίσουμε βέβαια κάτι. Ο Νίτσε σε αντίθεση με το Στίρνερ δεν υπήρξε αναρχικός ούτε με την έννοια του τότε ούτε βέβαια με τη σημερινή. Επίσης κάποιες απόψεις του υπήρξαν σημαντικές στη διαμόρφωση κάποιων φασιστικών αντιλήψεων και πολιτικών. Από το σημείο όμως του να παραδεχτείς αυτά τα γεγονότα μέχρι να τραβηχτεί μία γραμμή που να αφήνει το Νίτσε οριστικά έξω από την υπόθεση της αναρχίας υπάρχει τεράστια απόσταση. Όσοι το πράττουν κάνουν κάτι ανιστόρητο και άκυρο.

Πολλοί αναρχοκομουνιστές και αναρχοσυνδικαλιστές (όπως η Γκόλνμαν ,ο Λαντάουερ και ο Σορέλ) επηρεάστηκαν από τον τρόπο σκέψης του Νίτσε οπότε αν και ο Νίτσε είχε πράγματι αντικολλεκτιβίστικες απόψεις, η έμμεση επιρροή του στη διαμόρφωση του κολεκτιβιστικού οράματος υπήρξε τεράστια. Μπορεί να φαίνεται αντιφατικό αλλά δεν παύει να είναι γεγονός. Άλλωστε ο Νίτσε υπήρξε αντιφατικός φιλόσοφος που έδινε αξία στην αντίφαση και στο τυχαίο και δεν προσπαθούσε να τα εκμηδενίσει μέσα στη σκέψη του και στη ζωή του.

Πολλοί που επιτίθενται στο Νίτσε και τον κατηγορούν για όλα τα κακά της μοίρας, εκθειάζουν αντίθετα τον θεμελιωτή του αναρχοκομουνισμού, Πέτρο Κροπότκιν. Ήταν όμως τόσο τέλειος? Δεν είναι τυχαίο που συνήθως αποκρύπτουν ένα σκοτεινό κομμάτι στης ζωής του.

Πιο συγκεκριμένα μιλάω για τα γεγονότα του πρώτου παγκοσμίου πολέμου και το ρόλο του Κροπότκιν. **Οι αναρχικοί τότε τήρησαν σε γενικές γραμμές αντιπολεμική στάση, με κάποιες όμως τρανταχτές εξαιρέσεις. Σημαντικότερη υπήρξε η υποστήριξη που παρείχε ο διάσημος και πολύ δημοφιλής αναρχικός εκείνης της εποχής Κροπότκιν στη Ρώσικη πλευρά.** Μαζί με άλλους αναρχικούς υπέγραψε το Μανιφέστο των 16. Σε κόντρα λοιπόν με την πλειοψηφία των αναρχικών που ήταν ενάντια στον πόλεμο, ο Κροπότκιν και άλλοι αναρχικοί (κυρίως αναρχοκουμουνιστές αλλά και αναρχοσυνδικαλιστές) που είχαν παρόμοιες απόψεις υποστήριξαν στη σοσιαλιστική La Bataille το 1916 (όπου πρωτοδημοσιεύτηκε το μανιφέστο) ότι οι σύμμαχοι έπρεπε να αμυνθούν στην «επιθετικότητα» της Γερμανίας (ο Κροπότκιν γενικά διακρινόταν από αντιγερμανική στάση και πριν τα χρόνια του πολέμου).

Ο Κροπότκιν θεωρήθηκε ότι πρόδωσε τα αναρχικά πιστεύω και δέχτηκε οργισμένη κριτική από την πλειοψηφία των αναρχικών. Πολλοί αναρχικοί κατηγόρησαν τον

Κροπότκιν για σοβινισμό και «αναρχοπατριωτισμό». Τέλος οι μπολσεβίκοι κατηγόρησαν τον Κροπότκιν και την ομάδα για προδοσία της επανάστασης.

Μεγάλο θέμα αποτέλεσε το αν ο Κροπότκιν υπήρξε τελικά κρυφοσοβινιστής. Αυτό υποστήριξαν εκείνη την εποχή πολλοί πολιτικοί εχθροί του, όπως οι μπολσεβίκοι. Και είναι ένα σημαντικό ζήτημα γιατί πράγματι οι αναρχικοί φημιζόταν για την αντιεθνικιστική και αντιπολεμική τους ρητορική. Ο Μπακούνιν, μία από τις ιδρυτικές μορφές του αναρχισμού, έπαιξε σημαντικό ρόλο ώστε το αναρχικό κίνημα να πάρει αυτή την κατεύθυνση. Αν και τα πρώτα χρόνια της επαναστατικής του δράσης ήταν οπαδός της σλάβικης επανάστασης, τελικά αναθεώρησε πολλές από τις απόψεις του. Η αλήθεια είναι ότι ο Μπακούνιν διαμορφώνοντας την ιδεολογική του ταυτότητα (και τον αναρχισμό του οποίου θεωρείται σήμερα πνευματικός πατέρας) τελικά έγινε διεθνιστής και αν και υποστήριζε τους πατριωτικούς αγώνες αυτό το έκανε γιατί πίστευε ότι μπορούσαν να στραφούν σε ταξικές επαναστάσεις. Μία πατριωτική εξέγερση δεν του έλεγε τίποτα αν δεν πλησίαζε στην πραγμάτωση της αναρχίας. Σε γενικές γραμμές λοιπόν, ο Μπακούνιν δεν ήταν ποτέ σοβινιστής, ούτε ποτέ υποστήριξε κάποιες από τις μεγάλες κρατικές οντότητες στις ενδοιμπεριαλιστικές συγκρούσεις της εποχής του.

Αντίθετα ο Κροπότκιν έδωσε την υποστήριξη του στο Τσάρο και στη Ρώσικη πλευρά (και βέβαια έμμεσα υποστήριξε και το ρώσικο ιμπεριαλιστικό κεφαλαίο) σε ένα πόλεμο που στοίχισε τη ζωή σε εκατομμύρια φτωχούς ρώσους και οδήγησε στη ρώσικη επανάσταση και στην εκτέλεση του τελευταίου ρώσου τσάρου. Απ' όλα τα παραπάνω λοιπόν είναι φανερό ότι ο **άγιος της αναρχίας** Πέτρος Κροπότκιν μάλλον άγιος δεν ήταν…

Ο Κροπότκιν βέβαια υπήρξε μεγάλος επαναστάτης ο οποίος φυλακίστηκε και διώχθηκε για τις απόψεις του. Επίσης υπήρξε μεγάλος επιστήμονας. Σίγουρα ένα λάθος που έκανε σε βαριά γεράματα (στα χρόνια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου ο Κροπότκιν ήταν πολύ γέρος) δεν μπορεί να ακυρώσει όλο το έργο του. Όμως, όπως και να έχει, δεν ήταν τελικά άγιος. Όπως και ο Νίτσε δεν ήταν τέρας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο τελευταίος πάντα αντιστρατεύτηκε τους σοβινισμούς και τους εθνικισμούς. Άλλωστε λάθη επίσης μπορεί κάποιος να βρει και στη σκέψη του Προυντόν αλλά και του Μπακούνιν.

Ίσως τελικά ο αναρχοατομικισμός και ο αναρχοκομουνισμός δεν πρέπει να κρίνονται τόσο απόλυτα και ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλο. Ο αναρχοατομικισμός βέβαια δίνει προτεραιότητα στο άτομο και όχι στο σύνολο. Δίνει βάρος στην προσωπική εξέγερση. Έχει όμως πολλά κοινά σημεία με τον αναρχοκομουνισμό. Αναφέρω ένα παράδειγμα όπου τα δύο μπορούν να συναντηθούν. Δεν ήταν και λίγοι οι αναρχοατομικιστές που ζήσανε μαζί με άλλους αναρχοατομικιστές σε κοινόβια εφαρμόζοντας μία ιδιόμορφη μορφή αναρχοκομουνισμού με στοιχεία ατομικισμού (κομμουνισμός μεταξύ «ίσων» με δικαίωμα αλλά και υποχρέωση του ατόμου να αποχωρεί όταν διαφωνεί με το σύνολο και θεωρεί ότι καταπιέζεται). Σίγουρα δεν ήταν ο αναρχισμός που ο Μπακούνιν και ο Κροπότκιν ονειρεύτηκαν αλλά δείχνει ότι οι διαφορές δεν είναι και τόσο μεγάλες όσο κάποιοι παρουσιάζουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ

Μέρος Τριτο

ANTI-ART ZAM

1. ΠΟΙΗΣΗ ΑΝΤΙ BOBMARLEY

ΓΙΟΡΤΗ No 31

θυμήθηκα γιατί βγαίνει ο ήλιος το πρωί
είναι ήδη αργά για να το εκμυστηρευτώ
οι κύκλοι δεν είναι ποτέ ακίνητοι
αχ, ο ουρανός
αχ, η θάλασσα
το γαλάζιο λίγο πριν, λίγο μετά
το κόκκινο κατευθείαν στα μάτια μας
είναι κάθε μέρα καινούργια;
Τρέχω κι εγώ στη χοάνη που πορεύονται οι ερωτήσεις
Τι παράξενες ερωτήσεις!
ο πλανήτης δεν αντέχει άλλες
έχει πυρετό, βήχει
κακώς,
του χρόνου δεν θα γιορτάσω
πλημμύρα … μέσα στην κιθάρα.

2. ΝΕΟ ANTIMANIFESTO ZAM

Τι και τι δεν είναι το ZAM

Εμπρός για ανώδυνους και ευφάνταστους θανάτους.

Το ZAM δεν είναι αυτοοργανωμένο εγχείρημα…

…γιατί θεωρεί την λέξη αυτοοργάνωση μια πρωτοφανή βλακεία. Είναι οργανωμένο ναι μεν. Αλλά τι πάει να πει αυτοοργάνωση; Η οργάνωση αυτών; Των άλλων; Των ποιών; Είμαστε οργανωμένοι, δεν είμαστε αυτοί. Έχουμε ονόματα, να μας μιλάτε με σεβασμό.

Το ZAM δεν είναι αντιεμπορευματικό εγχείρημα…

…γιατί σε έναν κόσμο που ορίζεται από το εμπόρευμα σε κάθε του πτυχή θα ήταν το λιγότερο ύβρις να πούμε πως εμείς δεν. Ακόμα περισσότερο αν επιλέγαμε να φτιάξουμε κάτι αντιεμπορευματικό θα φτιάχναμε κάτι καλύτερο από μια μουσική σύμπραξη ατάλαντων. Αυτό σημαίνει πως τα μέλη μας ή όσοι συνεργάζονται κατά καιρούς μαζί μας μπορούν άνετα να πάνε να παίξουνε στο MTV όταν τους καλέσει χωρίς να τους κρατησουμε μούτρα. Το ότι μοιράζουμε τζάμπα καμιά φορά τα σιντί μας είναι γιατί ξέρουμε πως δεν θα τα αγοράζατε και θέλουμε να μας ακούσετε.

Το ZAM δεν είναι μηδενιστικό εγχείρημα…

…το μηδέν το βάζουμε για αισθητικούς λόγους και λόγους φοβίας προς το άπειρο. Καλύτερα το τίποτα παρά το ατελείωτο.

Το ZAM απαιτεί όλο σου το ταλέντο και το 1/3 του μισθού σου. Το ZAM είναι κάβλα, μουσικό πανδαιμόνιο και καλοπέραση. Κανουμε μουσική. Τίποτα λιγότερο τίποτα περισσότερο. Δηλαδή όχι και πολλά πραγματα.

ZAM ως τον θάνατο.

Angry Smile Emoticon

Μέρος Τέταρτο

ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΕΣ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

1. "ΕΝ ΠΛΩ"- ΕΝ ΠΛΩ

Οι "Εν Πλω" δημιουργήθηκαν στην Αθήνα το 1985 με βασικούς πυρήνες το Ντίνο Σαδίκη και το Δήμο Ζαμάνο. Το '88 κυκλοφόρησε ο δίσκος "Εν Πλω", σε χίλια αντίτυπα. Τότε έδωσαν και τις δύο μοναδικές τους συναυλίες. Μετά από λίγο καιρό το συγκρότημα διαλύεται. Ο Δημόκριτος Ζαμάνος έδωσε δυστυχώς τέλος στη ζωή του κάπου στα τέλη της δεκαετίας του 90. Ο Σαδίκης συνέχισε να συνθέτει ενώ έχει συνεργαστεί και με τον πιο mainstream Αγγέλακα.

Οι Εν πλω ανήκουν στην κατηγορία των groups που με ένα χτύπημα τα σάρωσαν όλα και έκαναν κάτι που άλλοι δεν κατάφεραν δισκογραφώντας ατελείωτες φορές. Πράγματι έβγαλαν μόνο ένα δίσκο, αλλά σημάδεψαν το ελληνικό underground μαζί με άλλα groups της εποχή που τότε πέρασαν σχετικά απαρατήρητα αλλά πλέον τα γνωρίζουν οι νεότερες γενιές και τα επανεκτιμούν (βλέπε ΑΝΤΙ, Κουμπότρυπες ΑΕ, ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ κλπ).

Για το μοναδικό δίσκο που κυκλοφόρησαν στην σύντομη πορεία τους, δε χρειάζεται να πει κανείς πολλά. Κατά τη γνώμη πολλών (και δική μου) πρόκειται για τον καλύτερο και πιο παραγνωρισμένο δίσκο του ελληνικού ροκ. Μαγεία, underground, αντίδραση στο σάπιο κατεστημένο και εκλεπτυσμός. Γιατί τα πάντα εδώ είναι υπέροχα! Το Ονειρο τραγούδι του δίσκου πρέπει να πούμε ότι γραφτηκε και αφιερωθηκε στον Μιχαλη Πρεκα, φιλο του συγκροτηματος. Το τραγούδι μάλιστα είχε γραφτεί για τον φίλο τους πριν δολοφονηθεί, στην πρώτη Οκτωβρίου 1987, από την αστυνομία στη "μάχη της Καλογρέζας" σε ηλικια 32 ετών.

Δεν μου 'χεις πει τόσα χρόνια αν μ' έχεις νιώσει

όταν σου μίλαγα για 'κείνα τα κλουβιά

δεν μου 'χεις πει την καρδιά σου που την έχεις δώσει

όταν κάποιο χαμόγελο σβήνει γελώντας στον ήχο

στον ήχο μιας πιστολιάς...

Δεν μου 'χεις πει τόσα χρόνια αν έχεις μετανιώσει

όταν τριγύρναγες σε φίλους για δικά μου δανεικά

άσε με τώρα να πιστεύω σ' ένα όνειρο με δόσεις

και να γυρνάω την πλάτη μου σε όσους με ρωτούνε

πως θα γίνω μεσ' τη νύχτα

μια σκιά...

Όταν κάποιο χαμόγελο σβήνει στον ήχο...

ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΟΣ

2. PORNOSTROIKA DADAIFI – “ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΠΟΡΝΟΚΡΑΤΟΡΩΝ” 2004

Οι Pornostroika-Dadaifi είναι ένα συγκρότημα μουσικής «εκδίκησης», που φτιάχτηκε στη Μυτιλήνη το 1999. Μουσικά δεν μπορούν εύκολα να καταταχθούν ή να κατηγοριοποιηθούν. Αν μπορούσε να μπει μία κάποια ταμπέλα θα μπορούσε να ήταν «Cyber Punk-Metal» ή «Industrial Punk» .Περιέχει το “θάνατος δε θα έχει εξουσία” σε στίχους Ντύλαν Τόμας και το κλασσικό “Τα ζόμπι έρχονται ξανά”.

http://www.mediafire.com/download/sdika5x4mb8kut3/
Pornostroika_Dadaifi_Lykofws_tvn_Pornokratorwn.rar

3. “VARATE VIOLINTZIDES”- VARATE VIOLINTZIDES

Κατεβάστε δωρεάν το πρώτο άλμπουμ του πειραματικού μουσικού πρότζεκτ "Varate Violintzides". Ηχογραφημένο στο σπίτι, στη Λέρο το 2008. Ενάντια στη βρόμικη βιομηχανία της σόου μπιζ και τους νταβατζήδες της.
Κατεβάστε από εδώ:

http://www.mediafire.com/download/2dak434h1twb1zd/Varate_Violintzides_-
_Χορτασαμε_Σκατα.zip

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

UNABOMBER ΜΙΑ ΔΥΣΤΟΠΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ
Unabomber, Δημήτρη Κωνσταντίνου, εκδόσεις Εξάρχια

Η νουβέλα UNABOMBER είναι μία επιτυχημένη δυστοπία πάνω στο θέμα της τεχνολογικής επικράτησης και της ολοκληρωτικής εξουσίας .Μιλάει για μία κοινωνία στο μέλλον όπου οι άνθρωποι ζουν σε ένα θόλο όπου ακόμα και ο ήλιος είναι τεχνικός (όπως όμως όλες οι δυστοπίες μιλάει επίσης με αλληγορικό τρόπο για την κοινωνία του μίζερου παρόντος). Έτσι σε αυτήν την «μελλοντική» δυστοπική κοινωνία, ο άνθρωπος υπάρχει μόνο για να δουλεύει και να ασκεί βία σε άλλους συνανθρώπους του (βία ακίνδυνη για την εξουσία βέβαια). Ακόμα και το βάδισμα απαγορεύεται στον άνθρωπο (πρέπει να τρέχει συνέχεια αλλιώς συλλαμβάνεται) ,ενώ τα ένστικτα του έχουν κατασταλεί πλήρως (ενδεικτικά αναφέρω ότι σεξ γίνεται μόνο μέσω τηλεφώνου…).

Όλοι τρέχουν λοιπόν και όλοι πίσω μένουν που θα έλεγε και ο Μπρεχτ. Κάποιος όμως βασανίζεται από όνειρα επιστροφής στη φύση και αχαλίνωτου σεξ. Και αποφασίζει ότι ήρθε η ώρα για εκδίκηση. Σε ένα κόσμο όπου το μόνο που υπάρχει είναι η αποχαύνωση και η βία το τέλος δεν πρόκειται να είναι και το πιο ευχάριστο.

Ο συγγραφέας έχει επηρεαστεί από τους μεγάλους δυστοπικούς συγραφείς όπως ο Ζαμιάτιν και ο Όργουελ. Περισσότερο όμως έχει επηρεαστεί από τα επαναστατικά καλέσματα των αναρχοπρωτογωνιστών και του μίσους των τελευταίων για τον τεχνολογικό πολιτισμό. Άλλωστε το όνομα της νουβέλας ο συγγραφέας το πήρε από τον αμερικάνο τρομοκράτη Unabomber ο οποίος σοκάροντας την κοινή γνώμη επιτέθηκε με βία στο τεχνολογικό και πολιτισμικό σύστημα των ΗΠΑ.

Τα ένστικτα τελικά δεν μπορούν να κατασταλούν. Πάντα επιστρέφουν και ζητάνε την εκδίκηση τους.

ΕΚΤΟΡΑΣ

Zero Geographic Vol.14

Περιέχει:

1. Εναλλακτική Δόμηση....Σπίτια απο Άχυρα
2. Χουσιτικοί Πόλεμοι. Η Στρατιωτική Τακτική στην Υπηρεσία της Επανάστασης
3. Αντι-τέχνη του Ζ.Α.Μ
4. Αφιέρωμα: Nicholas Liber-Dr Liber
5. Βιβλιοπαρουσίαση

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ:http://www.mediafire.com/view/nbcknvhg6mhc21v/ZG14.pdf

Zero Geographic Vol.15

Περιέχει:

1. Ιούλιος Βέρν και Υιός. Δυστοπία και Ουτοπία στο Έργο τους
2. Οι Νεκροί της Ελληνικής Κρίσης (2008 - 2013)
3. Αντι-τέχνη του Ζ.Α.Μ
4. Κινηματογράφος

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/fm7mwoubemvmmoi/ZG15.pdf

Zero Geographic Vol.16

Περιέχει:

1. Πεθαίνοντας στην Παταγονία
2. El Eternauta: O Κοσμοναύτης του Απείρου
3. Αντι-τέχνη του Ζ.Α.Μ
4. Βιβλιοπαρουσίαση
5. Οδύσσεας

Κατεβάστε το σε pdf από εδώ: http://www.mediafire.com/view/ittb8t2bcjpdax7/ZG16.pdf

ZERO ARTISTIC

MOVEMENT